

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak:

Debreczen		Vidék	
Egész évre	18 korona	Egész évre	20 korona
Fél évre	9 "	Fél évre	10 "
Negyed évre	3 "	Negyed évre	5 "
Egy hónapra	1 "	Egy hónapra	2 "

Felelős szerkesztő

K u t a s i I m r e .

Szerkesztőség Csapó-utca 9. sz.

Kiadóhivatal Csapó-utca 9. sz.

Hirdetések a legmérsékeltetb árszámítás mellett vétetnek fel

Az orvosok.

Debreczen, okt. 14.

A statisztikán általában mosolyogni szokás. Azt mondják rá, hogy: kell az ördögnek a sok rideg szám, nincs annak egy félt értelme sem. Szó sincs róla, az agyonkongresszusozott statisztika eléggé rászolgál arra a mosolyra, amelyvel fogadni szokták de arra nem, hogy egyáltalán napirendre térjenek felette. Mert a számok igen gyakran nemesak „érdekesek”, hanem igenis, elmélkedésre méltók: keserű igazságról rántják le a leplet.

Tessék csak megnézni, hogy hány medikus iratkozott be az idei tanévre a budapesti orvosi fakultásra, majd akkor nem tartjuk tréfásnak a számokat! Alig több félszáznál. Ha ezzel szemben csak a néhány évvel ezelőtti első éves orvostanhallgatók számát tekintjük, nos akkor megépe séggel esodálkozás ül ki az arcunkra hogy: „Hát annyira megfogytak ezek” „Hát már senki sem akar doktor lenni!”

Bizony, ha nem is „senki”, de legalább is kevesen. Szóval: elég gyorsan vége szakadt annak az idillikus felfogásnak, hogy: dat Galenus oves. Galenus nem ad egyebet czimnél, vagy legalább is igen kevés az, ami oves, ami pénz.

Senki ne lássa ezekben a sorokban az orvos-doktorok védelmére való kifaka-

dást, szó sincs róla. Ez úgy megítélésén teljességgel szükségtelen a részlehadjlás, még csak kifejezetten jóindulat sem kell, csakis egy kevés tárgyilagosság. Ezt pedig mégis megérdemli a diplomás embernek az az osztálya is, amely hosszú küzdelem után keresheti csak meg a kenyerét s amelynek a felelőssége elvégre semelyik más pálya emberéhez sem fogható! Foglalkozunk tehát ha csak kontárban is az orvosoknak már eléggé ismeretes belyzetével.

Az orvosnövendékeknek már annyiban is roppant hátránya van az egyetemen a más foglalkozásbeli hallgatók mögött. hogy ha gyengébbek az anyagi viszonyai, — már pedig legalább is hetven százaléka az — mellékfoglalkozás után nem nézhet. Nem pedig azért, mert, ha valahol úgy van, itt igazán úgy, hogy; egyszerre egy szájjal pipázni és furulyázni nem lehet, minthogy az egyiket szívni a másikat fujni kell, — a tulnyomóan gyakorlati előadások is annyira lekötik az orvosnövendékek egész napját, hogy vagy medikus. de akkor nincs ideje mellékkeresetre, vagy van egy kis jó védelme, de akkor nem nem élhet a szakának. Így lesz a szabályszerű 10 félév hol 14 vagy 16.

Mikor azután végre kezében van az oklevél ugyancsak gyorsan kitapasztalja hogy az a sok szines álom, ami az egye-

temi évek alatt efejében zsongott — csak álomnak maradt. Egy. aránylag esekély kontingens ott marad még továbbra is a főváros kórházaiban, persze csak olyanok, akik a magukéból is képesek megéini. A nagy hányadrész padig megy ki a vidékre felveoni a küzdelmet a létért. Már olyan ellensége még nincs az orvos doktoroknak aki el ne ismerné, hogy bizony ez; igazán küzdelem, Mert az és benne csak az a keserűen humoros vonás, hogy eléggé sok hivatkozás történik még manapság is a humanitásra.

Igaz! Ha valamelyik pálya involválja magában az emberiség nagy elvét, úgy el sősorban az orvosi az. De viszont teljességgel indokolatlan, hogy ez a szempont lépjen tulsulyba. A belügyi kormányt tehát a közönségre is, a doktorokra nézve is helyes és időszerű intenzió vezette a beteg látogatási díjaknak megállapításánál.

Mindenképp czélszerű és czéltudatos az orvosok látogatásának tarifája. Ha rigorózan betartják, úgy az orvos megkapja a maga tisztosseges honoráriumát, a közönség sem panaszkodhatik, kogy kihatásnak. Természetesen elsősorban vagy az egyes beteglátogatások vagy pedig a rövid időtartamu betegségek tartatják majd meg teljes pontossággal az új díjszabást a betegekkel. Bár a negy és hosszú időkhöz köztöt betegségek sem teszik egy félre sem

Tárcza.

Egy rabló história.*

Irta: Idb. Szathmáry Árpád.

Jó estét, jó emberek! Adtok-e valami harapni valót, meg egy kis vaczkot egy fáradt vándornak?

A küszöbön állottam. A sötétes helyiségben két alak volt kivehető. míg magambal fülemre vágott konya kalapom, festő készlettel telt hátú batyum és vasszöges vándorbotommal egy olyan csnvargónak tűntem föl. ki reggeltől estig kóborolván a forró nap hevében most éjji szállásért könyörög.

En t. i. egy kis kirándulást tettem Párisból, hogy munkában tulcsigézott idegeimet egy kissé a rendes kerékvágásba tereljem és kora reggel óta sétálgattam ide s tova. Midőn az est szürkület meglepett, egy folyam parti házikó előtt állottam, hova minden té-to-va nélkül beléptem.

Je estét, jó emberek! Adnátok-e egy kis harapni valót, meg egy kis vaczkot egy fáradt vándornak?

Egy hang a háttérből: No persze, csak jöjjön beljebb, foglaljon helyett.

Megtettem. Egy tágas, magas, füstöl fekete szoba félébe léptem.

Egy nagy fa asztal, egy pár pad és szék, egy ágy, egy tüzhely s ebben sístergő fadarabok. Leültem a szoba sarokban egy padra, hátú batyumat magam mellé eresztettem.

* A napokban elhunyt kitünő művész hátrahagyott irataiból.

tém a földre, melyben hallani lehetett a mint érczsengéssel ütődött egymáshoz a festék doboz, kés, olajosüveg stb.

A tüzhely mellett egy öreg ember ült, a ki fejét ide s tova jártatta, mi közben engem áthatólag szemügyre vett. A nő a ki behívott, az egyik kezét az asztalra támasztva másikat tomhán lebozsátva. olyan arczkifejezéssel vizsgálgatott, mi nekem egy kissé vészjtőslőlag tűnt föl.

— Nos, törttem meg a csendet, mi van vacsorára?

— Nem sok.

— Azt mondtam, adjon a mije van, én nem vagyok válogatós.

Éz alatt az est teljesen beállott. A folyamról áradó szél kezdte az ajtót és ablakokat rázogatni.

A magánosan álló ház, az asszony és férfi különös tekinteteik kezdtek egy kissé nyugtalanítani. Sebesen költöttem el egyszerű vacsorám s mivel a hosszú sétától fáradtak éreztem magamat, intettem az asszonynak, hogy fizetni akarok, s szemmel látható gyanuját meg nyugtatandó, egy aranyat dobtam az asztalra.

— Mivel tartozom? Fogja ki.

O fogja a pénzt, nézegeti, forgatja s hogy megbizonyosodjék valódiságáról, pengeti az asztalon.

Kezdttem unni a dolgot, s mert véletlenül ép volt még egy arany a zsebemben, egy angol lord méltóságával azt kérdeztem:

— Talán azt hiszi, hogy az a pénz hamis? Van nálam még több is.

Az asszony semmit sem válaszolt de

úgy vettem észre, mintha arcza kíváncsi mosolygásra változott volna.

Na, legyen szives megmutatni nyugvó helyemet.

Tessék utánam jönni mond, s kinyitotta előttem az ajtót, melyen a tomboló szél-vihar betolult a szobába.

Vettem a batyumat és követtem a banyát. Bizonyosan valami nagyon értékes dolgok vannak abban a motyóban, hogy ebben a csuf időben is magával akarja czipelni, mondja a banya nászasszony a betyárra mutatva. Jobban tenné ha itt hagyná.

Micsodát? Az én drága batyumat? Inkább az életemet. Ezek a kíváncsi parasztok bizonyosan feltorgatnák fenek estől és otromba kezeikkel mind tönkre tennék tanulmányaim és mintázataimat.

Az asszony körül vezetett a ház udvarán egy pajtához, melyben széna volt és egy ajtóval ellátva deszka-rekesz pár primitív lépcsőn kellett fel menni a zurdikba, noi a butorzat egy rozoga ágy és rozsz székből állott. En igen alkalmasnak találtam a helyet, az asszony nyugodalmat jőéjszakát kívánt és távozott, már említém hogy igen ideges voltam. A mit a kimerültség még jobban felizgatott. A pajta ajtaján levő tolozarat előre taszítottam, míg hálótermem ajtaját zár hiányában a két székkal torlaszoltam el megkopogtattam a falakat, megnéztem az ágyalját, s félig levetkőzve rávettem magamat az ágyra. Az óhajtott nyugalmat nem találtam föl, lázas ingatótságot vett rajtam erőt, szívem hallhatólag vert. Félek én? De hát miért? Kik ezek az emberek sem nem rablók, sem nem kalózkod. S ha valami rozsz lelki nép

károssá a tarifát, de a dolog természetében rejlik hogy nem is fognak ekkor abszolút pontossággal hozzáragaszkodni. Meg egyezik ily esetekben így is, úgy is az orvos a páciensével.

Egy azonban bizonyos, hogy a tarifa új ambíciót önt különösen a vidéki orvosokba. Azért is, mert látják a vidéki doktorok, hogy végre övelük is törődnek, de meg azért is, mert a közönség egy nagy része egy nagy eléggé elterjedt betegségből gyógyul ki — orvos nélkül — hogy tudniillik az orvos csak humánus gondolkodásból nem élhet meg. Nagyon rövid idő kell ahhoz, s az orvosi díjszabás teljesen feleslegessé válik. Ez csak látszólag furcsa kijelentés. Mert a regula csakhamar hozzá fogja szoktatni majd a közönséget hogy az orvosnak is fizetni kell és minden díjszabás mellőzésével rövidesen úgy egyezkedik majd az orvosnál, mint az ügyvédjével.

Az orvosnak elvégre élnie is kell és ezután csak nagyobb törekvéssel teljesítheti felelősséggel teljes kötelességét, mert tudja hogy az örökösen hangoztatott humanitása miatt nem kell esztendőig kunyorálnia munkásságáért a jutalmat. A közönség pedig szívesen honorálja majd azt aki az egészségét adja neki vissza. Eredmény csak is jó lehet s kielégítő mindkét félre. Viszátér majd a kedv a pályaválasztó ifjúságba is rövid idő múlva.

— Az országgyűlési szabadelvű párt klubjában ma nagyszámmal jelentek meg a képviselők, köztük számosan újak is, akik bemutatkozás végett jöttek el és szíves fogadtásra találtak. Megjelent a klubban Széll Kálmán miniszterelnök, s úgy őt, mint Tisza Kálmán lelkes gratulációkkal halmozták el a képviselők. Kálmán napja alkalmából. A párt tagjai egy ívet is aláírtak, amelyen üdvözlik Széll Kálmán nevenapja alkalmából.

— A korelnök. Hír szerint Madarász József kijelentette, hogy elfogadja majd ugyan

a korelnöki széket, azt azonban csak addig tartja meg, amíg a miniszterelnök a királyi várakba szólítja a Ház tagját az országgyűlés ünnepélyes megnyitására. Ekkor ismeretes elveire való utalással is visszalép és átengedi helyét Fabiny Teofilnak, a soproni képviselőnek.

Apa és tanító.

Debreczen, okt. 14.

A budapesti törvényszék a napokban elítélt egy apát, a ki gyermeke tanítóját megverte. Elítélte három hónapra. A tanító pedig tanít tovább.

A bírói ítélet iránt való köteles tisztelettel elhallgatjuk véleményünket a büntetés kiszabásáról. Nem hagyhatjuk azonban szó nélkül a verést.

Szabad-e a gyermeket az iskolában verni? Igen vagy nem? Az iskolai fegyelmi eszközök közt a verés nincs fellemlítve, tehát nem szabad. Felszólítjuk az összes tanítókat és tanárokat, hogy ha az ellenkezőjét tudják és bizonyíthatják, álljanak elő. Addig, míg a verés megengedése, mint iskolai fegyelmi eszköz, minden kétséget kizárólag meg nem állapítatik, azt tilosnak kell tartanunk. A tanító, a ki az én gyermekemet testileg megfenyíti, tullepi hatáskörét. Tullepi még akkor is, ha már az összes fegyelmi eszközöket kimerítette s az erkölcsileg teljesen romlott gyermeknél használja a verést, mint ultima rációt. Hát még ha nem ultima rációnként alkalmazza a testi fenytéket, hanem pillanatnyi szenvedélytől vagy indulattól elragadva, egy csekély mulasztásért vagy hibáért bünteti ütleggel a gyermekeket! Például azért, mert egy füzetet otthon felejtett. Ennek a mulasztásnak még a legszigorubb s legutolsóbb felfogás szerint sem lehet a büntetése a pofozás.

Hogy állunk már most etikai tekintetben az ily esetekkel? Azt mondják, hogy

az iskolának feladata nemcsak tanítani, de nevelni is. A tanító tehát nevelő is. A nevelés yedig két tényező kezében van: a szülő és a tanító kezében. A kettő közt összhangnak kell lenni. Így áll e a dolog? Kétszeresen nem E őször az iskolák legnagyobb része nem nevel, mert nem nevelhet. A neveléshez a gyermek individuális tehetségének, hajlamainak és jellemének alapos megfigyelése és ismerése kívántatik meg. Lehetséges e az ily iskolákban, a hol az osztályok tulzsufolvák, a hol a tanítónak örülnie kell, ha a tananyaggal megbirkózik? Szó sincs róla. De tegyük fel, hogy a tanító nevelni akar. Akkor ismernie kell a szülők nevelési elveit és módját, hogy a maga nevelési munkáját ahhoz alkalmazza. Mert a döntő szerep a nevelésben mégis csak a szülőt illeti meg, hisz a szülőkkel tölti a gyermek idejének legnagyobb részét. Lehetséges e, hogy a tanító minden egyes szülőnek nevelési princípiumával megismerkedjék s azt az illető gyermeknél alkalmazza? Ez képtelenség! Ime a másik ok, a miért az iskolának nevelő hatását lehetetlennek tartjuk.

Mit szóljunk már most azokhoz az esetekhez, a mikor a szülő verés nélkül akarja nevelni gyermekét? Ha az az elve, hogy a gyermeknek önértetét nem szabad veszélyeztetni; ha az az elve, hogy a testi jólét, a gyermek zavartalan kedélyvilága százsorta többet ér, mint a nyelvtan ösztönös szabályai? Ha otthon rajongó szeretettel ápolja és dédelgeti gyermekét, a legdrágább kincsét, a kit a szellőtől is óv és a legcsekélyebb kellemetlenség ellen is megvédeni törekszik? Mit szóljon, mit tegyen az apa, ha ezt az imádott teremtetést egy szenvedélyes erős férfi ütlegeli, lökdösi, pofozza? Ha apa vagyok, még pedig azok közül való, a kik gyermekeiket ily rajongó szeretettel nevelik. Nos, miközben e sorokat írom s elképelem, hogy egy durva lelkű tanító üti az én véretem, azt a gyenge

volna is, az én külső bizony nem volt valami kecséget, s egy szegény kinézésű vándort nem szokás kirabolni. A félelem csak képzelődés. Aludni jöttem ide, hát aludjunk. De idegeim nem akartak csillapodni. A helyett hogy megnyugodtam volna, rémképek jelentek meg szemem előtt, a vér agyamba tödult és utereim vágatva lüktettek. S meg is maradnom kellett. Ez órában elhagynom e názat lehetetlen volt. Husz lépést sem tehettem volna el tévedés sőt szerencsétlenség nélkül.

Végre mély álomba merültem; egy szerre — úgy éjfél tájban hirtelen felébredtem, s a nélkül hogy okát tudtam volna adni tágra nyílt szemem előtt az agyam előtt álltam. Nem, nem álom, az a nyomott nesz, ezek a halk suttogás. Itt beszélnek a fal mögött, megkísérik az ajtót kinyitni, reszketve hallgattam. Valaki így szólt: Eredj, hozd el a létrát.

Itt világos minden minthogy az ajtót elreteszelttem, létra segítségével szándékoznak a széna padlásra felmenni és onnan a lépcsőn hozzám jönni. Pár perc alatt itt leszek. Hanem drágán fogom életemet eladni, nagyon drágán, gyalázatos banditák. Ostobák, azt hiszik hogy, India összes kincseit találják hátí batyumban.

Tervök kézben van. Az embernek az asszonyinak vétkes pillantásai megérkezésem óta. Egy tragedia függ a levegőben és nekem itt meg kell halnom. Ez kétségbeesett harcz

lessz. Az ágy darabokra szakad, velőt rázó kiáltás rázza meg az éjj csöndjét és a falakon végig fog csorogni ártatlan vérem, mert a tulnyomó erőnek kétségtelen áldozatul esem és ez átkozott telep lessz a gyalázatos gyilkosság rejtegetője.

(Csak csendesen, mormolja egy. Ah, ki bizonynyal ezt hiszitek, hogy magamat meglepetni és mint egy bárány lemészároztatni engedem? Csalódtok, az első, a ki labát betesz, halál fia! Az egyik szék karját meg markolva vártam a válságos pillanatot. E perczen ember fölötti erőt éreztem magamban. Elhozták a létrát, a falhoz támasztották, jöttek fölfelé — fönn vannak — egy ugrás lágy szénára — hallottam szuszogásokat. Alszik. Szusz — csitt — add be a fejszét.

Szívem — mint dobog éreztem hogy itt a vég — Isten veletek szerettem, isten veled szép világ! Oh gyalázatos banditák! A nesz elhangzott minden csendesütem. De én készen állottam életemet a lehető drágábban adni el.

Nem tudom meddig lehettem e védőállásban, de egyszer csak meglepett az álom s én a székre leereszkedve elaludtam.

Midőn fölébredtem a nap besütött a rekesz ajtó hasadékain. Egy kissé kinyitottam az ajtót s láttam, hogy a pajta ajtaja tárva nyitva van.

Az úde tengeri levegő érintette arcomat — egy ugrással a szabadban termet-

tem. A nászasszony a ház előtt ült és hálót foltozott.

Nem hallott a mult éjjel semmit? Idegnek jártak a házban kétségkívül rablók! Szép egy éjszakám volt. Nem hallott semmit? Kérdem tőle erősen szemem közé nézve.

De igen feleli, és én elfelejtettem felköltöni, csak rablókat nem értem. De megy a szobába, én utána. Csengő horkolás ütötte meg füleimet, és láttam a hajlék egy zuglyában puha illatos szénában süppedve aludt két ember. A banya felköltötte őket, s mig azok álmos szemeket dörzsölték, kíváncsian fordult, hozzám: oh jó uram ha én ezt előre láttam volna! Remegésben töltötte az éjszakát, ugy-e? De engedje elbeszélmem.

Hát igen egyszerű volt az csak. Két munkás a városból kik a közélben dolgoztak, s megkésték szintén ide jöttek éjj szállításra, de mert az ágyak mind el voltak foglalva, megkeltett elégedniök a szénapadlással, s minthogy a pajta ajtaja belőlről be volt zárva, létra segítségével bemásztak egy szelvény lyukon, magukkal hozván fejszét, fűrész és egyéb szerszámokat, merő gyöngöcségből a lehető legnagyobb csöndben, hogy engem föl ne költsenek. Enyiből állt az egész.

Jót neveltünk, mindketten, sőt a két munkás is hahotára fakadt mikormegértették, hogy én őket rablóknak, gyilkosoknak véltem.

Igy volt ez uram és nem másképp, mond

édes testet, rel ápolni és zony, mon reszket a ke tam erőt, h eselben bes cselekedni.

Ne tess nek taksáln kölykeit, ha éppen az er

A tani fegyelmi es delkezésére sek, toldják rossz a g birni, tessé hogy az i kesztesse.

tanító felc sel. De ne hez, mert konzekven és erkölcsi azért, mer meg a tan hogy má sonlóktól.

A mi az állam kit rákén gyermekének sem mással, m mekre hat szülőnek keik teste azt a tani szigorral, ben nincs mértéke, mindig h arra, hogy bizva. Mer az ember

a vén ass gyilkosokr gyilkosokr

Kiren telre. Egé kéra.

A jó históriát mellett ü szobába l les, mert fölhangzo

Na, szontlatat batyumat hogy egy mint a tó osztályt.

Még nekik, ki tem a gy többé, m dik a vér elbeszél megértet kiáltotta egy műv beöle? mennyi!

édes testet, a melyet én végtelen gyönyörrel ápolni és fejleszteni iparkodom, hát bizony, mondom, e képzeltségetől is reszket a kezem s oly felindulás vesz rajtam erőt, hogy nem tudom, vajjon az adott esetben beszámítható állapotban tudnék-e cselekedni.

Ne tessék ezt tulzolt, majomszeretnek taksálni. A farkas és a tigris is védi kölykeit, ha hozzányulnak. Miért ne védje éppen az ember?

A tanító tanítson. Tanítás közben a fegyelmi eszközöknek egész sora áll rendelkezésére. Alkalmazza azokat. Ha kevesek, töltsék meg őket. Ha oly renitens és rossz a gyermek, hogy nem lehet vele bírni, tessék megadni a tanítónak a jogot, hogy az iskolától eltávolítsa, vagy kirekesztesse. Szóval: büntesse őt az iskola tanító feladatához való és méltó büntetéssel. De ne merjen hozzányulni a gyermekhez, mert az nem az övé, nem ő viseli a konzekvenciát a pofonok és ütlegek testi és erkölcsi következményeinek. Nem viseli azért, mert a legritkább esetekben torolják meg a tanítókat az ily visszaélések úgy, hogy másoknak elmegyjen a kedve hasonlókra.

Az a tanító kötelessége fennáll, addig az államnak szigorú kötelessége a szülőt, a kit rákényszerít, hogy iskolába küldje a gyermekét, biztosítani arról, hogy gyermekének semmi bántódása sem lesz. Hogy ott mással, mint szellemi eszközökkel a gyermekre hatni nem fognak. Meg kell adni a szülőnek a garanciát arra, hogy gyermekeik teste szenvedni nem fog. Büntetni kell azt a tanítót, a ki ez ellen vét, a legnagyobb szigorral, a tanítástól való eltávolítással. A kibenn nincs meg a lelki egyensúlynak az a mértéke, hogy feladatát és kötelességét mindig higgadtan teljesítse, az nem való arra, hogy az itjuság sorsa kezére legyen bízva. Mert végre is, horribilis dolog, hogy az ember reggel mitsem sejtve, boldogan

elküldi gyermekét az iskolába s azért, mivel ezt a törvényszabta kötelességét teljesítette, három hónapi fogházzal büntessék. A mi közbe esik, az kizárólag a tanító büne s azé a szellemé, a mely a tanítóknak, a helyett, hogy büntetné és üldözné a durvaságot, leplezgeti, mentetgeti, sőt sokszor helyesli.

Kérjük tehát a szülők védelmét a három havi fogház, esetleg a kerékbetörés ellen!
Dr. J.

A búrok szabadságharcza.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, okt. 14.

Az angolok megint szegényebbek lettek egy reménnyel. Kitchener lord Londonba küldött legújabb távirati jelentéseiben nagyban dicsekedett azzal, hogy Botha búr tábornok nyomában van és rövid idő múlva minden csapatával egyetemben körül fogja és megsarvasítani. Ezzel a feladattal az angol fővezér Lyttelton tábornokot és saját testvérét, Kitchener Walter tábornokot bízta meg. Csakhogy a merész tárvézet nem oly könnyű körülkeríteni, mint ahogy azt Kitchener lord elképzelte. Botha bátran szembe szállott az üldözésére, tulnyomó erővel, kiküldött angol tábornokkal.

Szombaton, a múlt héten történt a döntő harc, amelynek eredménye az let, hogy Botha keresztültörte az angoloknak, csapatát körülzáró vonalát és szerencsésen Zulu földre jutott, ahonnan most ismét fenyegeti az angol birtokokat.

Egész napon át tartott Bothának a két angol tábornokkal vívott harcza. Bothának csak kétezer embere volt, de éppen elegendő arra, hogy az angolok támadásait visszaverje. Ez a meggyűlölt haditény az angoloknak ismét keserű csalódás. Napról napra jobban bebizonyul, hogy minden számításuk csütörtököt mond, és hogy a búrokkal sehogysé bírnak.

Az angol lapok közt a Daily Chronicle a legmaróbban gúnyolja az angol hadvezetés tehetetlenségét. Legutolsó számában például szatirának a következő naptárt állítja össze:

1899. október 11. Hadüzenet.
1900. október 1. Chamberlain kijelenti Conventryben: Most, midőn a háborúnak immár vége van, a nemzet alig tudja elképzelni, hogy milyen nehéz háboru volt ez.

1901. október 8. Roberts lord a következőket mondja Liverpoolban: Komolyan óhajtanám, hogy a háborúnak immár vége volna. De arra kell most kérnem a nemzetet, hogy legyen türelemmel.

1901. október 9. Az egész fokföldön, a kikötővárosokat is beleértve, kihirdették az ostromállapotot.

Bizony ez szatira.
A Daily Chronicle utolsó dátuma különben a legszomorubb az angolokra. Miként már tegnap megirtuk, az ostromállapot kihirdetésével az angol hadvezetés bevallotta, hogy egész Fokgyarmat elpartot az angoloktól. S az angol uralmat már a tengerparti városokban is csak a fegyverek hatalma tartja fenn. Az angol tábornokok jelentéseiből azt lehetne következtetni, hogy a Fokföldön lévő búrokkal állandóan üldözik és azok hegyeken át bujkálnak, hogy megmeneküljenek az angol csapatoktól. Mindebből azonban egy szó sem igaz. — A búrok szint egészen megtelepedtek a Fokgyarmaton.

Egy Saeper nevű angol hivatalnok, aki a búrok fogságába került, de később kiszabadult, mondotta el, hogy az bizony a búrokat senki sem üldözi, hanem inkább az angolokat. Vagyis a helyzet az, hogy az angol birtokon is a búrok az urak.

Az angolok eszel a kétségbeejtő helyzettel szemben azzal akarnak magukon segíteni, hogy a legdrágább természetű megtorló eszközökhöz nyulnak a fokföldi hollandusok elriasztására. Naponta történnek halálraítélések. Naponta ítélnek el felkeltő hollandusokat örökös rabságra. De ez a helyzet sehogysé változtat.

A búrokat pedig a reménység hevíti. Jobban mint valaha, biznak a háboru győzedelmes befejezésében. Hágában szerdán, a nagytemplomban, a háboru kitörésének évfordulója alkalmából ünnepélyes izentisztelet volt, amelyen résztvettek Wolmarans és Debréyn búr küldöttek, a hatóságok fejei és óriási közönség. A lelkészek megható prédikációkat mondtak.

Ráműtattak arra, hogy a búrokat az angolok igazságtalanul akarják elnyomni. Imádkoztak Krügerért, Stejnért és a búr hősköért. De az angol népért is fohászkoztak, könyörögve Istenhez, hogy ennek az igazságtalan háborúnak mielőbb végét vesse. A megható templomi ünnepséget a transzváli nemzeti himnusz éneklésével tejezték be.

Hideg van.

Hogy micsoda tragédia ez, nem sejtje az aki az utcán összehuzza a nyakát. Egy hónap múlva már rendjén lesz és nem bánt senkit, ma úgy van, mint mikor álarczosbálon tépik a szegény maszkokról az álarczat.

Hideg van és sok uri dámából szegény leány lesz. Tegnap sütött a nap és a könnyű, kaczer nyári ruhában, a hetvenkedő szalma kalapban, az ingerkedő kis félczipőben herczegnő volt. Ma ugyanaz a könnyű, kaczer ruhácska, ugyanaz a szalmakalap és — ó nátha! — ugyanaz a karcsu félczipő olyan szánalmas, olyan szegény!

Ma kistül, hogy ez a kis uri tolett az egész garderojba szegénynek, kis bugyellári sában pedig, melyet keskeny kezében szorongat, még kis vonatra való sem zörög, különben nem járna gyalog.

S még szegényebbek a nálánál gazdagabbak, ó Istenem, mikor arra az elegáns ruhácskára rákerül a tavalyi kabát, melyről lekopott a konfekciós zománcz, meg a nyulbőröböl való rókabőr! Szegény, szegény kis tücskök, akiknek dideregniök kell, holott méhecskéké voltak egész nyáron át!

Ha én gazdag ember volnék, ilyenkor, hideg beálltakor minden szegény nyáron át nem látott szegény lánynak, küldenék egy szép őszi kabátot, tollas kalapot és új czipőt.

Nincs kegyetlenebb kiábrándulás, mint mikor az ilyen szépségről és jólétről ábrándozó teremtesek magukba roskadnak, kaczer ságuk alázatossággá válik, s mig tegnap lassan és begyesen magukra kényszerítették a figyelmet, ma a fal mentén surranak tovább jobban fázván az ismerősök és ismeretlenek pillantásától, mint a csatakos esőtől, mely harisnyájukba folyik, s a hideg séztől, mely belékap lengő szoknyájukba, foszladozó szalmakalapjukba.

N A P I H I R E K.

— Előfizetőinkhez. Tisztelettel kérjük előfizetőinket, sziveskedjenek a következő évnegyedre előfizetéseiket megújítani. Kérjük azokat is, kik a lap árával hátra-

lékban vannak, sziveskedjenek ezt mielőbb beküldeni, nehogy a lap szétküldésében fennakadás történjenk.

— **Erzsébet főhercegnő eljegyzése.** Az udvar köréből váratlanul egy hír kelt szárnyra, mely nagy meglepetést és örömet fog kelteni az egész monarchiában. Erzsébet főhercegnő, néhai Rudolf trónörökösnek és Stefánia főhercegnőnek egyetlen leánya a mai napon jegyet váltott herceg Windisch-Graetz Ottó ulánus főhadnaggyal. Az eljegyzéshez ő felsége a király megadta legfelsőbb beleegyezését, miután előbb meggyőződött, hogy Erzsébet főhercegnőt és a fiatal Windisch-Graetz herceget igazi szívbeli vonzalom kapcsolja össze. Néhány hete szeptember holnap utósa napjaiban a király magához rendelte herceg Windisch-Graetz Ernő szolgálaton kívüli ezredest, a vőlegény atyját s értesítette őt elhatározásáról. Egy uttal október 7-ikén kelt elhatározásával a valóságos belső titkos tanácsosi méltóságot adományozva neki, megengedte, hogy az eljegyzés híre a nyilvánossággal közöltessék. Ma a 28 éves herceg és a 18 éves főhercegnő hivatalos formában ellettek jegyezve. Erzsébet főhercegnő nem lép morgantikus házasságra, mert a Windisch-Graetz hercegi család a mediatizált, vagyis egyenrangú arisztokrata családok közül vala.

— **Választási mozgalom.** A III. kerület szabadelvű választópolgárai ma a következő nyílt levelet vették a Szabó Kálmán-párttól elnökétől: Nyílt levél Debreczen szab. kir. város harmadik választó kerülete szabadelvű polgáraihoz! Tiszteit Polgártársaim! A volt Szabó Kálmán-párt feloszlása alkalmával a megjelentek előtt szóval kifejezett nyilatkozatomat — több rendbeli félreértések és félremagyarázások elkerülése szempontjából — felújítani óhajtván, határozottan kijelentem, hogy a volt Szabó Kálmán-párt a tiszta, megalkuvást nem ismerő szabadelvű politika alapján áll és minden időben ezen szabadelvűség zászlaja győzelmét kívánja előmozdítani és biztosítani; ennek következtében az e hó 17-én, csütörtökön megejtendő pótválasztás alkalmával szavazatával a szabadelvű párt érdekes jelöltjét: Dobó E. Sándort fogja támogatni. Debreczen, 1901 okt. 13-án. Hazafias üdvözléssel: Zádor Lajos a volt Szabó Kálmán-párt elnöke.

— **Ministeri rendelet, a melyet nem teljesítenek.** A m. kir. belügyminister nem régen egy lelkes hangú szöveget intézett a törvényhatóságokhoz, hogy a közigazgatási tanfolyamok hallgatói részére alapítványokat létesítsenek, amiből ösztöndíjas növendékek nyerének ellátást. A felhívásnak csodálatos módon nem volt meg a kellő fogadtatása, mert bizony a törvényhatóságok ugyan is, ahol tanfolyam van, azért nem adtak, mert anélkül is segítyezik azt, a többiek meg viszont azért nem mivel nem kaptak tanfolyamot. Érthető tehát a minister egy következő rendelete, melyben újból felszólítja a törvényhatóságokat az adakozásra. Hogy meg lesz-e fogadtatja a másodszori felhívásnak, az már más kérdés.

— **A kivándorlás ellen.** Sopronvármegye feliratot küldött a törvényhozásnak, hogy a kivándorlást törvényben szabályozza s Amerikában a gazdasági tudósítókhoz hasonlóan ügynökségeket szervezzen, hogy az Amerikába került magyar állampolgárok ne legye-

nek ott elhagyatva s ha látják, hogy megcsalódtak, visszatérhessenek Sopronvármegye azért kívánja ezt, mert a szerzett tapasztalatokból arról győződött meg, hogy a magyarokat nem a szegénység kergeti Amerikába, hanem egy olasz ügynökség ravasz mesékkel csábítja a népet s tömegesen viszi Dél-Amerikába. Ott a délamerikai ültetvényeken rabszolgának adják el a szegény magyar népet, amely nem tud többé menekülni. A feliratot pártolás végett Sopronvármegye megküldötte Győr város törvényhatóságának is.

— **Pártgyűlés.** Holnap, kedden délután három órakor nagy pártgyűlést tart a függetlenségi párt, kedvező idő esetén a város háza udvarán, kedvezőtlen idő esetén a város háza nagytanácstermében. A pártgyűlést Kovács József ügyvéd, pártelnök nyitja meg s utána Kossuth Ferencz, dr. Barabás Béla és dr. Varga Lajos fognak beszédeket tartani a választóknak. Pártgyűlés után este 7 órakor nagy pártvacsera lesz az Angol Királynő éttermében.

— **A kereskedőifjak táncmulatsága.** A kereskedő ifjak önképző egyesületének dalköre látogatott és igen kedélyes dalestélyt rendezett szombaton este a Bika szálló disztermében, melyen a dalkör egyes énekszámai val sok tapsot aratott. A dalestély műsora végeztevel a táncz vette kezdetét, mely a reggeli órákig eltartott.

— **Leesett a padlásról.** Megyész Józsefné ma délelőtt egy nagy kosárban ruhát akart felvinni a padlásra szárogatás végett. A létra utolsó fokán állt már, mikor egyszerre a kosárral együtt visszabukott és eszméletlenül terült el a földön. Megyészné szívbajban szenved már gyermekkorától óta és ma szerencsétlenségére ép akkor érte utól betegsége, mikor a magas létra tetején állt. Megyészné fején szenvedett súlyos sérülést.

— **A jövedvű kocsis.** Ma délelőtt egy talán még a tegnapi mulatságtól — mámoros kocsis széleseben nyargalt egyik mellékutcán. A jövedvű lovak sárkányként röpültek tova, mikor egyszerre csak egy kőrákásra ment a szekér s hirtelenében lefordult. A jövedvű kocsis vidáman pipázott s a pipaszár erősen megsértette a szája padlását, úgy, hogy ömlött belőle a vér. E mellett a tenyerén és az orrán is keletkeztek folytonossági hiányok. A segítségére sietők rendbe hozták a szekeret s a »véresszájú« kocsis tovább hajtott érthető jó kedélyhangulattal.

— **Az állam szolgálai urukhoz.** Kassán, az igazságügyi, pénzügyi és gazdasági tanintézet hivatalszolgák helyzetük javítását megbeszélendő, értekezletet tartottak és azon sorsukat teljesen megvilágító kérvényt szerkesztettek, mit a mai napon terjesztettek fel az igazságügyi, pénzügyi és földmívelésügyi miniszterekhez. A kérvényből kitűnik, hogy egy igazságügyi szolga fizetése naponta egy korona hat fillér, egy pénzügyi szolgaé kilenczvennégy fillér, egy gazdasági tanintézet szolgaé egy korona tizenkétfő fillér. Az értekezlet a miniszterektől hat száz korona alapfizetést és kilenczszáz koronáig terjedő fizetésemelkedést kérelmez.

— **Összevert napszámos.** Tegnep este az Árpád-téren levő Kholmán korcsmában mulatott Tar István napszámos. Többen voltak ott, de Tar összeszóalkozott Monoki József és Tóth Sándorral, úgy hogy azok agyonütéssel fenyegették. Tar nem sokára távozott, de

alig, hogy kilépett agyba főbe verték és ott hagyták. A nagy lármára figyelmessé lett a rendőrorjárat és sietve oda ment a honnan a hangok hallatszottak és ott találták véreben feküdvő Tar Istvánt. Az orjárat értesítette az esetről Fehér Mihály rendőrbiztost ki rögtön ki is ment. Tar Istvánt hordágyra tette és a kórházba vitette. Kihaltatta a korcsmában levő vendégek et is. Ezek mind azt vallották, hogy Tar alig egy fél órával távozott el a korcsmából. Hallották a kiáltásokat is, de azt hitték, hogy Monokiék kaptak össze Tóttal, tovább aztán nem is ügyeltek rá. Időközben a rendőrök megkerítették Monokit és Tóthot a kik azonban tagadják a tett el követését. A bűnesetben a vizsgálatot folytatják.

— **Választási mozgalom.** Tegnep délután nagyszámú hallgatóság előtt tartotta meg programbeszédét a Homokkertben Dr. Varga Lajos a III. kerületi függetlenségi Kossuth párt jelöltje. A jelöltet nagyszámú közönség kísérte a Homokkertbe s onnan visszatérőleg is zajos volt az ováció. Dr. Varga Lajos programbeszédében minden tekintetben a Kossuth-párt elveit vallójának mondotta magát s gyakori élejtésekről félbeszakított beszédében körvonolazta álláspontját. A programbeszéd elhangzása után a közönség teljes rendben oszlott széjjel.

— **Sikkasztó postatiszt.** Birtfáról jelenti tudósítónk, hogy az ottani postánál nagy sikkasztásnak jöttek a nyomára. Rézy Vilmos ki a hártfai postánál mint segédtiszt volt alkalmazásban, követte el a sikkasztást. Az elsikkasztott összeg 3000 korona. A sikkasztó postatiszt mikor látta hogy már tovább nem tudja bűnös üzemeltetéseit leplezni följelentette magát. A bűnös postatisztet letartóztatták.

— **Veszekedő szomszédok.** Nem a legjobbb egyetértésben élhettek egymással. Rab János és Kovács István napszámosok. Egy udvarban laktak mindakettőn és így gyakran találkoztak egymással. Hogy a találkozás nem a legnyájásabb lehetett azt bizonyítja a tegnapi összezördülés is. Rab János reggel korán ki akart menni a piacra. Alig lépett ki a szobából mikor szembe találta magát Kovács Istvánnal. Tovább akart menni, de Kovács nem engedte olyan könnyen el. Mikor látta hogy Kovács nem akarja elengedni, meglökte Kovácsot. Ezért aztán Kovács neki rontott Rabnak. Rab kiabálására kijöttek az udvarban levők és megfogták a dühös embert, még mielőtt valami kárt tehetett volna a társában. Rab János élt a kedvező alkalommal és tovább állott.

— **Kelepczébe került tolvaj.** Matrovics József házában egy hét óta tolvaj járt, ki az ő veteményeskamráját pusztította. Hol a káposzta halomból, hol a zöldségekből, burgonyából tünt el egy rész. Az éjjeli maga Matrovics állt lesbe, hogy a tolvajt ki lészhesse. Éjjel felé a szomszédos háe kertjéből egy alak kapaszkodott fel a léctkerítésre. Matrovics rászolt, mire ez nyomban visszafordult de nem tünt el, mert a hegyes léctben megakadta a tolvaj ruhája úgy, hogy nem bírt elmekülni. A kelepczébe jutott tolvaj Habcsei Mihály napszámos volt, a ki beismerte, hogy ő járt többször Matrovics kamrájában. A tolvaj ellen az eljárást megindították.

— **Szüret a piacon.** Ma délelőtt két vidéki asszony szállót árult a piacon. Mind akettőnél volt jó két kosár szálló. Már mikor elhelyezkedtek elkezdtek a veszekedést, de tetlegességre nem került a dolog. Később

az egyik észkosarába kapta abba hagyta. A másik kofa csak titulálgat szavakkal da getésből fel veszekedő a gyekozete ne éppen fejb. Ez sem volt jének és alap a ki jól végz a másik nem ő is kárt aka mes gyekozete érkezé rendő Erre aztán a halgatni, ne szöb.

— **Öreg a hóféhér,** fa és a tavasz h Taskovics Ja szalótt két é szztendővel magányos ár mevelt 10 év ki alig ismer élt volna vendég dég egy csín honvéd, férj Pécsét szög is ellátogat a bácsi nem rosan egym három hét e Pastre költő azzal a hirre lesége tegna szony világo után meggy frt megtakar de Tuskovi viszont szer kettő az ő j pénzt ő adt

— **Hara** ma déiben l Imre földmí járó pénzt e dobt a lány nak, hogy ő Bencze erre adós tényleg hogy Bencz egyfúrkós b vérző fejjel haza lakásá jelentést me

— **Tan** szony csuny reskában s tetleg inlég akít nagyon asszony, ug sacral a kar sághoz s ot rendőrtiszt

— **Lát** szomszédja — **Ne** — **Hát** — **Már** asszony — — **Es** elősz

— **Sely** egy könyv vá sága 13, s Betűi gótiku Homoc-nak a könyv czi A lapok el meg olasz i dig arra vo

az egyik észrevette, hogy a másik az ő kosarába kaparász. Odaszólt neki jó lesz ha abba hagyja a babrálást, mert baj lesz. A másik kofa sem hagyta magát, egy ideig csak titulálgatták egymást parirra nem tehető szavakkal de az egyik kifogyván a címmezgetésből felkapta az ott levő kosást és a veszekedő asszony felé hajította. Nem is igyekezete nem is veszett kárba mert éppen fejbe ütötte a kiabáló asszonyt. — Ez sem volt rest neki esett a másik szállójának és alaposan összetaposta aztán mint a ki jól végezte dolgát nyugodtan leült. De a másik nem hagyta annyiban a dolgot és ő is kárt akart tenni a szállóban. Ezt a némes igyekezetet azonban megzavarta az oda érkező rendőr, a ki rendreutasította őket. Erre aztán az asszonyok is jobbnak látták halgatni, nehogy még drágább legyen a szálló.

— Öreg ember vén ember. Frizyet kötött a hóishér, fagyos tél és a napsugaras tavasz és a tavasz hamarosan elfeledett mosolyogni. Tuskovics János 62 éves jómódu magánzó ezeltől két évvel feleségül vette a nála 44 esztendővel fiatalabb Tőzsei Mariskát. egy magányos árva leányt, kit az öreg maga nevelt 10 éves kora óta. A kis árva leány, ki alig ismerte az életet, talán zavartalanul élt volna vén férje mellett, ha házassága után vendég nem érkeznek hozzájuk. A vendég egy csinos katona volt, Talos Endre honvéd, férjének egyik távoli rokona, ki Pécsen szolgált. A katona gyakran olyankor is ellátogatott bácsikája házához, mikor maga a bácsi nem volt otthon. A fiatalok hamarosan egymásra találtak így. A katonának három hét előtt letelt a szolgálati ideje és Pestre költözött. Ma pedig Tuskovics János azzal a hírrel járt a rendőrségen, hogy felesége tegnap eltűnt, megszőkött. Az asszony világosan megírta, hogy Talos Endre után megy. Az asszonynak volt vagy 400 forint megtakarított pénze, ezt is magával vitte, de Tuskovics az asszonyt is, a pénzt is viszont szeretné látni, mert úgymond mindkettő az ő jogos tulajdonát képezi, mert a pénzt ő adta az asszonynak.

— Haragos adós. Bencze János csereperes ma déiben kis leánykáját elküldte Norretics Imre földműveshez ki adósa volt, hogy a tőle járó pénzt elhozza. Az adós egyszerűen ki dobta a lánykát és azt üzenté Bencze Jánosnak, hogy ő is hasonlóképp jár, ha eljön hozzá. Bencze erre maga ment Norreticshez és az adós tényleg beváltotta fenyegetését, mert a hogy Bencze belépett lakásába. Norretics egyfirkós bottal úgy vágta őt fejbe, hogy vérző fejjel eszméletlen állapotban szállították haza lakására. Norretics ellen a bűnvádi feljelentést megtették.

— Tanuk a kosárban. Két szomszéd asszony csunyánál összezörrent egy erdélyi városkában s annyira összekulomböttek, hogy talpig inlézték el a vitás ügyet. Az egyik akiről nagyon is helybenhagyott a szomszéd asszony, úgy, a mint volt és egy nagy kosárral a karján beállított a rendőrkapitány székéhez s ott elmondta keserves panaszát. A rendőrtiszt megkérde:

— Láttá valaki, hogy magát ütlegeli a szomszédja?

— Nem látta biz azt instálom senki.

— Hát vannak tanúi?

— Már hogyne volnának — felelt az asszony — itt vannak instálom a kosárban. — És előszedelődött egy rakás követ.

— Selyemből szövött könyvet adott ki egy könyvtáros. A könyv 32 oldalas, magassága 13, szélessége pedig 9 centiméter. Betűi görögül jellegűek. Első oldala »Ecco Homoc-nak nevezett kép, utána következik a könyv címe, illusztrációi meg szövege. A lapok első oldalán kéthasábos francia meg olasz imádság van, hátulso felükön pedig arra vonatkozó kép. A betűk formái és

az illusztrációk kifogástalanok, pedig a munka végtelen türelmet igényelhetett. Nem kevesebb, mint 40000 öltés kellett elkészültéhez.

— Magtréfált gyógyszerész. Aradon, egy téli estén, vidám dísznótorra volt hivatalos Szathmáry Árpád. A vendégek nem értették miért csomagolja papirba és teszi zsebre anélkül a hatalmas sonkának a csontját, melyet imént oly józuan elköltött. Szathmáry fontoskodó képpel csak ennyit mondott:

— Erre nekem még nagy szükségem lesz. —

Egy gyógyszerész állt valamelyik arra vezető utcában. Ejféltájban megszólal a csengő. Kiszit az egyik seregél; az utcán nincs egy lélek sem. Bizonyosan valami pajkos gyermek tréfája volt.

Bann újra halják a csengést. Felébred a principális is. Felváltva rohannak az utcára. S ahol senki.

Ez így tartott reggelig. Akkor látták csak, hogy a csengettyű húzójára egy hatalmas sonka-csont van kötve, és csak akkor értették meg, miért láttak az éjjel annyi nagy kувaszt a kapu körül.

Valamiért haragban volt Szathmáry azzal a patikkussal, hát így tréfálta meg.

Kellemetlen portéka.

Nazarénus história.

— okt. 14.

Kolozsvárott történt ezeltől harminczhárom esztendővel, hogy egy legény megszőkött egy nazarénus ember fiatal feleségét. A nazarénus — amint az már egy jámbor nazarénushoz illik — szelíden ég felé fordította szemait és felsóhajtott:

— Ez az Urnak rendelése és én megnyugszom benne! Csak az én szegény bűnös feleségem is megnyugodjék!

Multak, multak az évek, a legényből ősz bácsi lett, a fiatal menyecskeből foghíjas néni. És az egykori asszonyszők tető gondolt egy nagyot és áttért maga is a nazarénus hitre.

Igen ám, de nazarénus törvény, hogy aki hitetlen korában meglopta feleségét, térítse meg a kárát a kereszttség után. Az új nazarénus is így cselekedett. Kézengfogta az öregasszonyt, ráadta a fiatalok ruháit és elvitte a férjhez.

— Én kelmedet megloptam ezeltől harminczhárom esztendővel, de most ihol, viszszaadom a lopott portékát.

A jámbor férj azonban jóságosan azt mondta:

— Szóra sem érdemes az egész, csak tartsa meg kelmed továbbra is jó egészségben!

— De nem addig van ám az! Ami törvény, az törvény, és kelmed fel nem oldozhat engem az Urnak parancsolatja alól. Azért hát csak fogadja jó szívvvel vissza a hitestársát.

Dejzen elfelejtkezett a férj egyszerre mindenféle nazarénusi fogadalomról! Olyan káromkodott, hogy az összes nazarénus szentek ilyedten dukták be a fülüket. Aztán szaladt a paphoz.

De a pap is csak azt mondta, hogy itt más tennivaló nincsen, mert nem szabad utját állani egy új hitsorsos jámbor megtérésének.

A férj tehát kapta magát és vénségére kilépett a nazarénus vallásból. Mert

azt még el tudta szenvedni nazarénus hittel, hogy elszőktesék a feleségét, de még hogy vissza is hozzák, azt már túrja az ördög!

Színház.

Színházi műsor.

Kedden, október hó 15-én, bérlet 13 ik szám »A« — Napfogyatkozás. Operette 3 felvonásban Irta és zenéjét szerzette: Ifj. Bokor József.

Szerdán, október hó 16-án, bérlet 14 ik szám »B« — New-York szépe. Amerikai operette 6 képben. Zenéjét szerzette: Herkel Gusztáv.

Csütörtökön, október hó 17-én, bérlet 15 ik szám »C« — Jó barátok. Vigjáték 4 felvonásban. Irta: Sardou V.

Pénteken, október hó 18-án, bérlet 16-dik szám »A« — új betanulással: A Dani-s effek. Színmű 4 felvonásban. Irta: Pierre Newski után Ifj. Dumas Sándor. Fordította: Visi Imre.

Szombaton, október hó 19-én, bérlet 17 ik szám »B« — A bor. Falusi történet 3 felvonásban. Irta: Gárdonyi G.

Vasárnap, október hó 20-án két előadás; délután 3 órakor félhelyárral: A dolovai nábob leánya. Színmű 5 felvonásban. Irta: Herczeg Ferencz;

Este 7 és fél órakor, bérletszünetben, ujdonságul először: A modell Operette 3 felvonásban. Irta: Leon Victor és Held Lajos. Zenéjét szerzette: Souppé Ferencz.

* Két előadás. Tegnap délután a hálás publikumra jogosan számítható »Kurucz-furfang« került előadásra a színházban. Délutáni előadásról lévén szó, természetesen feltáz élvezte a minden ízében magyar darab szépségeit, melyet a szereplő színészek megtestesítettek. Egyenként feleslegesnek is látjuk felsorolni a szereplőket. Csak annyit jelzünk, hogy kihívás és taps volt bőven.

Este a Vizözön című látványos vig színmű már csekélyebb számú közönséget gyönyörködtetett. A darab nem nagy értékű munkája Csepreghynek, de nyílt változatai, színes kiállításai s tarka-barka látványossága lekötöni képes a figyelmet. Gyermekek és népelőadásut vasárnap délután meg lehet ismétetni.

* Makó Lajos társulata. Szőgyi Giza énekesnő, a szabadkai színház tagja, Hahnel Aranka társalgási színésznő, a kolozsvári Nemzeti Színház tagja, Nagy Dezső, kedélyes apa, komikus, a kecskeméti színház tagja, Simándy József karmester, a pécsi színtársulat tagja, Menszáros Margit szende színésznő, Palágyi Lajos hős és szerelmes színész, az aradi színtársulat tagjai, Mezey Andor baritonista, a pécsi színház tagja, a jövő szezonra Makó Lajos igazgatóhoz, Debreczenbe szerződtek.

Különbéle nyulpecsenyek.

Debreczen, okt. 14.

Talyán ember, bizonyos körülmények között, tudva is megeszi a macskahúst nyulpecsenye helyett; sőt a szép Itália szegényebb falvaiban egy-egy időviselt kisaszony jól vigyázzon czirnos ezellatársára.

Mert ha az szomszédolni kezd, nagyon hamar fogva marad a szerelemnek lánczán, csak hogy nem hasonszóru választottjának körében, hanem valamely rosszlelkű szomszéd peccanyés serpenyőjében.

A francziák, hollandusok és belgák már inkább az egerektől aláknázott kamrákban és ölben szeretik a cziczát, úgy, mint mi, ha nem ők meg egy másik álatott, amelyet a mi gyermekeink csak czirógnak szoktak, a gazda pedig udvarának díszéül tart, találak fel savanyulében; a mi szép tarka-barka kedves kis házi nyulainkat.

A magyar nyulafogyasztó közönség sokkal inkább meg van áldva még az ő, egészséges eredetiséggel, hogysem csupa nyugoti inyenczségből vagy falánkságból a saját ját-szótársait peccenyévé aprítaná.

Ezt tudva a házinyulak köztársasága a közelmúltban országgyűlést hirdetett, amely nagy látogatottságnak örvendett s hálafeliratot intézett a magyar közönséghez, hogy oly emberségesen viseltetik nemük iránt.

A hálafeliratot legközelebb Lapin ur és Lapin asszonyasság vezetése alatt nagy küldetés fogja átadni a magyar gazda közönségnek.

Mint beavatottak, a következőket árulhatjuk el a felirat tartalmából:

... »nagyon csatlakoznak azok, kik nagy ellenségeinkre, a házinyulenyésztés bá táraira halgatnak, különösen oly országokban hol mostohu testvéreink a mezei és erdőnyulak nagy sokasága, megfedekezvén valódi hivatásáról, a csemetefákat rongálja télen át s így nem csoda, ha az ember üldözi őket és vérengző zsákmányul ejtvén, fölényes inyencségét is kielégíti husokkal. Mi nem tesszünk kárt az embernek, sőt szeretjük őt, hizelgünk is nekik, gyönyörködtejük, mulatunk, nem futunk előle és a mi a legfőbb nem vagyunk torkosak, hanem kicsiny családban, megelégszünk a konyha némi hulladékaival. Ennél többet nem is követelünk osztályrészül az embertől, de elváránk tőle, hogy ő se törjön életünkre s ne neveljen hizelgő módon — a konyhakés alá.

Hálából a magyar gazda közönség iránt mely eddig kimélettel viseltetett nemükkel szemben, figyelmeztetésül a következőket mondhatjuk: akkor mikor peccenyének nevelnek bennünket igen mélyen kell vajkálni hóhérainknak a zsebben, hogy étvágyunkat kielégíthessük s nem is mindenféleképpen hanem csupán lóherével és répával; egyéb táplálék mellett elsatnyulunk.

Hogy a számadást jobban meg tessék érteni, azt kérjük felvenni alapul, miszerint 10 házi nyul 30 nap alatt 60 kg. lóherét és 20 kg. répát eszik meg. Ez a mennyiség korántsem sok, mert ez állatok azt teljesen megemészthetik és nem hiszanak mellette, csak éppen, hogy jó husban vannak. Több répát és kevesebb lóherét ennünk nem tanácsos, mert akkor igen könnyen betegedést nek vagyunk kitéve. A répa csak arra való hogy a száraz lóhere mellett némi nedvesebb táplálékot is kapjunk.

Tegyük fel már most, hogy valakinek 100 darabb tenyésznyula van akkor ezeknek táplálására egy éven át 7500 kg. lóhere és 2500 kg. répa kell.

Igy táplálkozván az év folyamán lassankint 4860 darab nyulivadéknak adunk életet s ezeknek az abrak felét és csak 180 napon kell nekik 87,480 kg. lóhere és 29,160 kg. répa.

Egészen számítva a 100 tenyésznyul és a fiataljai egy év alatt elfogyasztanak együtt:

94.908 kg. lóherét, ami 100 kg.-ját 6 kor. számítva — . . . 5698 kor. 60 fill.
31.660 kg. répát ami 100 kg.-ját 1 kor. számítva — . . . 316 kor. 60 fill.

azaz összesen 6015 kor. 40 fill. ára eledelt amihez legkevesebb 80—100 kor. kezelési költség (betegség, gyógyítás, elhullás stb. járul, úgy, hogy az összeg kereszámában. 6100 koroát tesz ki a melylyel szemben 4860 eladó fiatal nyulcsemete áll.

Egy ilyen eladó nyulcsemete tehát 1,25 koronába kerül a tenyészőnek illetve a fogyasztási adót és csak a legközelebbi központban való szállítást hozzá számítva 1 korona 40 fillérben stb.)

Ezeket a érdekes számokat [sikerült kilesnem a feliratról és azokat átgondolva, csakugyan meggondolásra méltó vajjon érdekes nálunk, ahol a vadnyul átlagos ára 1 korona 50 fillér házinyulak tenyésztéséhez fogu. Igaz ugyan, hogy a vadnyul szemben azon előnye megvan, hogy egész éven át kapható míg amaz csak féléven át, de hiszen évadja van mindennek, vadnak, sertésnek, bányának, ráknak, salátának, gyümölcsnek, farsangnak és fürdőzésnek s minden akkor esik legjobb a mikor időszerű. Épen Ezért alig hinném, hogy házi nyulak részére akár a fővárosban akár vidéki központban állandó piacot lehessen teremteni mert magyar ember gycmra azt nem veszi be s ha állandó piac nincs mit tegyen velük a tenyésző, hisz rövid idő alatt 2 koronába lesz neki darabja!

És minek bizlalna a magyar gazda olyan állatot, amelynek a husa nem ér meg többet kilogrammonként 80 fillérnél, mikor olyan is hizlalhat amelyet keresve keresnek és kg ja 100—118 fillért megér.

Hagyjuk mi a házinyul tenyésztést a francziákra, hollandusokra és belgákra, azoknál gazdaságos lehet, mert másnemű husban szükkölködnek.

—s.—n.

Hadjárat a kibiczek ellen.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, okt. 14.

Az Otthon írói körben nagyfontosságú viharos lefolyású értekezlet volt. A kártyajátékosok tartották azt meg a kibiczek ellen.

Jelen voltak: irodalmunk és hírlapirodalmunk legjelesebbjei és legelőkelőbbjei mellett a minorum gentium is.

Az elnöki tisztet Márkus József vitte. Előadóként Szomaházy István szerepelt.

— Uraim! Nem lehet játszani a kibiczek miatt. Ez a régi panasz otthonunkban. Ha három játékos összeverődik, 360 kibicz veszi körül. Ez ellen tenni kell valamit!

— Helyes! Helyes! zugott közbe a nép és Szomaházy István, aki mióta kártyaköny-

vét kiadta, elsőrendű szaktekintélylyé nőtte ki magát a kártya terén, így folytatta:

— Itt erős, preventív rendszabályokat kell alkalmazni. Mert tessék meghinni, hogy semmi gyönyörűsége sincs az embernek még a kvártászbélában sem, ha a kibicz közmondásokat kiabál közbe.

— Közmondásokat? — kérdi ártatlanul Guthi Soma.

— No igeu! Például az egyik kibicz odaszól: Lesz még Budán kutyavásár! Mond be hamar vannak és a kvintet.

Erre a másik kibicz feláll, meghajtja magát és kinául azt mondja:

— Dafke!

— Mi az?! Mi az kérem? — kérdezi Korbuly Jóska.

— Azt se tudja! Kontra! Dafke, az kontra.

— Ezt se tudtam! Most megint tanultam valamit. Hanem igaza van komának.

— Én azt ajánlom uraim, hogy tantuszokban játszunk — szól a társaság egy másik jelese: Lovik Károly. Ha a kibicz tantuszt lát, úgy elszalad, mintha ott se lett volna. És nem vár többé kibiczszemre.

— Mond valamit! — szól az elnök.

— Eh! Ez nem ér semmit! Vág közbe Korbuly. A játékosok héréljenek ki egy külön szobát az otthonban.

— Az lehetetlen.

— Dehogyan is! Az otthon javára mindenki lefizet 1 frtot, azaz két koronát.

— A' persze, hát még mit! — mondja Keszthelyi.

— A kártya pénzt fizesse le előre — szól Guthy és a kibicz is fizesse le a kártyapénzt, ha kibiczelni akar, másképp nem jöhet be a kártyaszobába.

— Ugy van ugy! kiált közbe Molnár Ferencz. A kibicz fizessen! Fizessen mint a köles, fizessen 2 koronát, 4 koronát.

— Az sok! — mondja erre a megcsontosodott kibicz!

— Dehogyan sok! — replikáz Lipsey Adám. — 25-öt kellene vágatni minden kibiczie. (Zajos helyeslés a játékosok, fenyegető zugás a kibiczek részéről.)

— Az ellem tiltakozom! — mondismét az Éhes város szerzője, a pajzán Molnár Ferkó. A kibicz fizessen 5 koronát 60 koronát, 200 forintot, egy milliót adjon évi járadékot a játékosoknak. Vesse le az ingét és a cipőjét. Le kell nyuzni a bőrért és csak fizessen sokat nagyon sokat. hogy a szemé csak úgy dülledjen ki. Pézt kell a kibicztől követelni még ha meggebed is!

A Ferkó akkora tűzbe jött, hogy szikrázó szemekkel fel és alá szaladgált a teremben és hadonázott, hogy mindenki ijedten tért ki előle,

— Igen ha mondom! kiáltott újból — a kibicz fizessen, hogy csak úgy görnyedjen bele és ha mindenét kifizette akkor akasszák fei — a nevenapján.

Az elnök erre hevesen esengetett.

— Sándor! Rögtön telefonáljon a mentő kért. Ettől a Molnár Feritől soha sem lehet komolyan tanácskozni! — zárta be az elnök az ülést. Az értekezletet holnap folytatjuk — Molnár Feri nélkül.

CS

A go

I r t

— Mit

Rosz volt mi

Csak a kész

Szerenc

kebledben a

adna e neke

Nem az

zenkét év a

hágtál nyaka

lőztad adóss

kedre alig f

De hog

hály! Nem

dolni nagy

cseppet sem

kon örült,

magához sz

Mikor i

mindenki a

godott a sze

Igazuk

sir üregébe

epkedés.

A han

zavartalan

dónak.

Féléve

vegy állap

kis gyerm

kával.

Komó

föld s lany

mét megny

kebelében

És a

pen nőtt a

teket s sze

tatott a ve

Csup

eltemette

napos idő

megyen h

Kezél

tált a gyal

szá partja

között.

Gond

más nagy

ten rágyu

Bodo

ját a vi

mányt.

E pil

nyecske

ajtaja, ki

Távo

ton a sző

lyezte s t

hér ruhát

Csup

midőn fel

sincs ber

Aun

időhozni

Az

daste tov

— U

por. — U

gyekezel

— h

lesz holn

Bál

— I

aken

CSARNOK.

A gonosz mostoha.

— Regény a népeletből. —
I r t a : Szini Péter

II.
Bácsi Mihály.

— Mit tudja maga: milyen volt? ...
Rosz volt mindig, nem kellett neki a dolog!
Csak a kész pusztította!
Szerencsétlen ember! Ha felébredne
keblében az alvó lelkiismeret, vajjon igazat
adna-e neked?

Nem azt mondaná-e inkább, hogy ti-
zenkét év alatt ostoba könnyelműséggel te-
háltál nyakára vagyonodnak s úgy behá-
lőztad adóssággal, hogy a szegény gyerme-
kedre alig fog valmi jutni belőle?!

De hogy gondolta ezt meg Bácsi Mi-
hály! Nem is érkezett volna a felékre gon-
dolni nagy örömeiben. Nem busult biz ő
seppet sem elhunyt felesége után, sőt tit-
kon örült, hogy Isten ő szent felsége végre
magához szólította.

Mikor a szerencsétlen nőt eltemették,
mindenki azt mondta reá: — Beh megnyu-
godott a szegény!

Igazuk volt: megnyugodott! A csendes
sír üregében nincs harag, gyűlölség, földi
epkedés.

A hant felett nyíló virágok az édes,
zavartalan álmot hirdetik a küzdő halan-
dónak.

III.

Vig menyegző.

Féléve mult el, mióta Bácsi Mihály öz-
vegy állapotban maradt hátra az egyetlen
kis gyermekével, a tizenegy éves Julis-
kával.

Komor, pánczélsruháját újra leveté a
föld s lanyha tavaszi szellő zsongására is-
mét megnyitá kebelét, hogy eledelt adjon a
kebelében élő állatoknak.

És a mint haladt tovább az idő, a ké-
pen nőtt a meleg. Buja pázsit takarta a ré-
teket s szent György felé már szépen mu-
tatott a vetés.

Csupor Marci, ki mióta Bácsi Mihály
eltemette nejét, ott kelt, feküdt, egy szép
napos időn arra a gondolatra jött, hogy ki-
megyen halászni a Tiszára.

Kezébe is vette merítő hálóját s lesé-
lalt a gyaloguton s csakhamar eltűnt a Ti-
sza partján szegélyező, piros levelű fűzek
között.

Gondtalan kebelét üt le a parton. Köz-
más nagy pipájába dohányt tömött s elégül-
ten rágyújtott.

Bodor füstöt eregetve ereszté le háló-
ját a vízbe s hallgatagon leste a zsák-
mányt.

A pillanatban kaczkiasan öltözött me-
nyecske előtt nyílt szét a fűzek hullámos
ajtaja, ki vállain mosnivaló ruhát vitt.

Távolabb Csuportól le is haladt a par-
ton a szőke vizig. — Nagy székét behe-
lyezte s teljes erővel kezdé sulykolni a fe-
hér ruhákat.

Csupor egyideig elhallgatta a zajt, de
midőn felemelte hálóját s látta, hogy semmi
sincs benne, bosszusan mordult fel:

Aunye, ezt a menyecskét is most tudta
idehozni az ördög!

Az meg rá sem hederített, csak ver-
daste tovább a ruhákat.

— Ugyan hugom! — kiáltott felé Csu-
por. — Mi ütött hozzád, hogy oly nagyon
igyekezel?

— Hm, hát nem tudja kend, hogy bál-
lesz holnap?

Bál e? ... Hat arra készülsz?

— No Istenem! ... Talán nem szabad
miken odamegnem?

— Miért ne? Elég fiatal vagy hozzá!
Az ám! Félesztendeig éltem az uram-
mal. — Ugy érzem magam, mintha leány
volnék!

— Nohát még a lányok közt is keresni
kellene a párod, Kata! Ha olyan házasa-
andó-féle volnék, megpróbálnám bekopog-
tatni az ajtódon.

— Ugyan menjen kend, Marci bácsi!
Kell is nekem valaki!

— Már pedig én tudnék keríteni egy
jó férfit neked.

— Nekem?

— Neked hát! ... Találd ki! kire gon-
doltam?

— Tudom is én mit gondol kend. Annyi
igaz, hogy nem vallana velem szégyent egy
férfi sem!

— Éppen ezért! Ismerem a rózsás
kedved, az igyekező természeted. — Rajtam
áll hogy rábeszéljem!

— Kit?

— Gyere hát közelébb! Nem olyan
dolog hogy közzájra boczáthatnám!

Kata abba hagyta a sulykolást s oda-
ment Marcihoz, ki hálóját kivette a vízből.

(Folyt. köv.)

Piacz-utczai

hivatalos vagy üzleti helyiség-
nek is alkalmas

nagyobb utczai I. emeleti lakosztály,

1902. május 1-től kiadó.

Értekezhetni a Debreczeni Ipar- és
Kereskedelmi-Banknál.

Bérbeadó lakások.

Télen fővárosban tartózkodó
család, teljesen berendezve öt-
három-két szobával és konyhá-
val Üllői-ut 15.

Kardos László

áruházában,

Kossuth utca 9.

Az őszi és téli idényre megérkeztek a sok
hasznos érdekes és szép árucikkek, u. m.:

Szintartó barchentek, flanellek, flanel
takarók, ágyterítők, függönyök, paplanok,
madráczok, divány takarók, szőnyegek, kocsi
és iópokróczok, bntorszövetek. linoleum és
lábtörlők.

Valódi szepeségi-árak, asztalneműk,
törülközők, zsebkendők, vásznak, legjobb
faj chiffonok, férfi- női- és gyermek kész
fehérneműk, flanel, posztó és selyem al-
sószyonyák nagy választéban.

Van szerencsénk a n. érd. közönséget
értesíteni, hogy raktárunk

női divat osztályát

az őszi téli idényre a legujabb

Szines és fekete selyem

Gyapju női ruhaszövet

Flanel, mosó velez

Téli kendő, sál

Ruhadiszek és béléssárakkal

dusan felszereltük.

A Kunz József és Társa cézgtől át-
vettárukat pedig

rendkívüli jutányos áron

árusítjuk.

Kiváló tisztelettel

Donogán és Somossy

Kunz József és társa utódai.

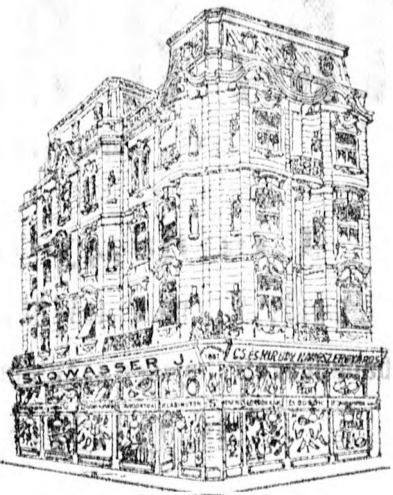
T Á R O G A T Ó

(Rákóczi tárogatója.)

A t. közönség egyik legkedveltebb fuvó hangszere. Kellemez és lágy málabus hangja
a fútra kellemesen hat. Tanároktól, zenekapcsolásoktól száraz elismerés.

Ára: 30 frttól 70 frtig.

STOWASSER-féle TAROGATÓ-ISKOLA ZONGORAKISÉRETTTEL INGYEN.

Hegedű vonóval	3 frttól 15 frtig
Mesterhegedűk vonóval	15 frttól 300 frtig
Gordonkák vonóval	10 frttól 150 frtig
Nagy bögők vonóval	30 frttól 100 frtig
Fuvolák	2 frttól 100 frtig
Szárnykürtök	14 frttól 20 frtig
Czimbalmok	35 frttól 300 frtig

Elpusztíthatatlan HARMONIKÁK 3, 4, 5, 6, 8
kitűnő erős hangú 10 frttól 80-ig.

Stowasser János

cs. és kir. udvari hangszergyár
BUDAPEST, II., Lánchíd-utca 5. szám

saját házában (a kereskedelmi miniszterium mellett).
Magyarország legnagyobb és legelőkelőbb gyára.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Harmonikákról külön árjegyzék kérendő.

A párisi világiállításon nagy aranyeremmel kitüntetve.

Cs. és kir.

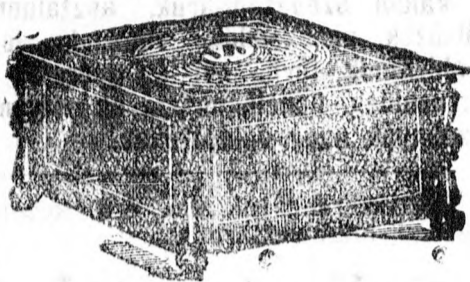

udv. hangszergyár.

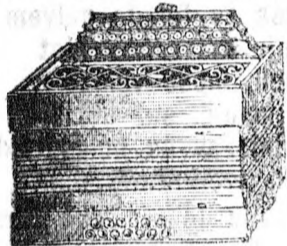
Sternberg Armin és Testvére,

Főraktár és iroda: Budapest, Kerepesi-ut 36.

Minitur-Ariston.

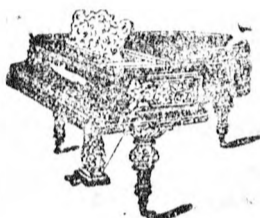
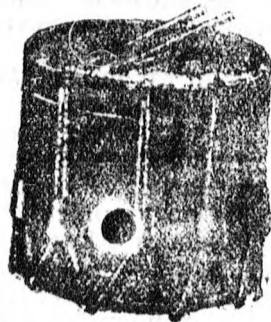
Ezen új találmányu bájos hangszere a legkedveltebb magyar vagy más nótákat elhuzhatja még az is, kinek fogalma sincs a zenéhez. Ára 8 frt 50, a kóták darabja 25 kr.

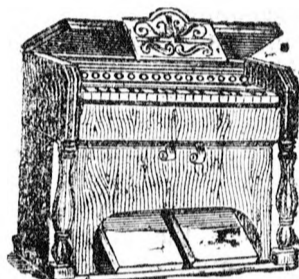
Kitűnő hangú harmonikumok
3 frttől feljebb 4, 5, 6, 8, 10 frt.

Zongora-termek:

Kossuth Lajos-utca 22.
(Károly-körút sarkán)
Zenepalota.

Dallama csengő, egyenlően tömör erőteljes hangu zongorák a legdusabb választékban.

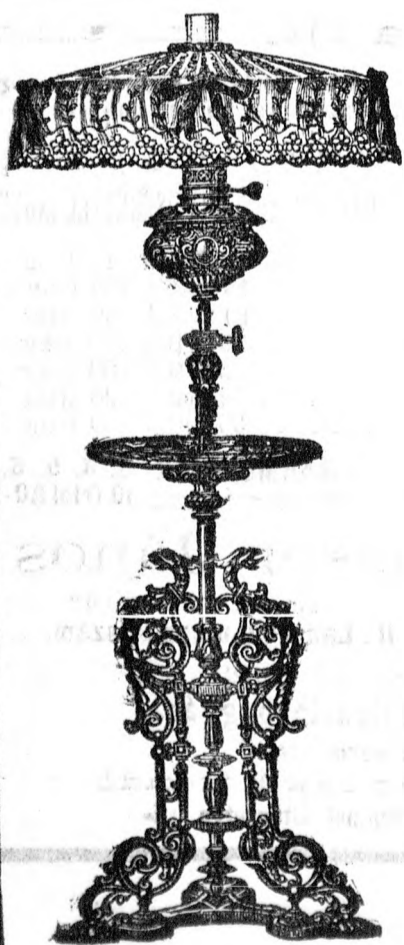
Mindenütt kitűnőnek elismert, saját gyármanýu iskola, szalon és egyházi harmonikumok.

Iskolai hegedűk.

Erard, Feurich, Kern, stb. világhírű zongorák kizárólagos képviselője,

Képes árjegyzék: a) harmonikákról, b) mechanikai zenélő művekről és zenélő dísz tárgyakról, c) az összes egyéb hangszerekről mint hegedűk, fuvolák, **czimbalmok, cziterák, harmonikumok, zongorák** stbről ingyen és bérmentve küldetik, csak megnevezendő, hogy miféle hangszerről kívánatik az árjegyzék.

Vendéglátóknak zenélő automata.

Csász. és kir.

udvari szállító.

DITMAR R. BUDAPEST

IV. Kossuth Lajos-utca 3.

Legnagyobb választék:

Petróleum lámpák, villamos, továbbá kombinált villamos és légszesz csillárok
Ditmár-féle szabadalmazott teljesen szagtalanul égő és transportálható fűtő és főző kályhákban.

Különlegesség:

Ditmár-féle „biztonsági szalon-petróleum“ s briliáns-petróleum, mely 2 kilogrammon felül bérmentve házhoz szállítatik.

Árjegyzék a szükséges lámpanem megjelölése után kívánatra ingyen és bérmentve.

Költségvetéssel, villamos és légszesz világító testekről készséggel szolgálunk.

Debreczen, nyomtatott Kutasi Imre utóda könyv-nyomdájában.

XI. évfolyam

DE

Előszó
Közös ügy
Közös ügy
Közös ügy

A

(K. sz.) Régi a magyar politikai közvéleménynek csiszálással, várakozással, mint törvényének főpártfogója itt fog eldőlni és legjavában részben a tartásától függőnek tisztaság is főként a tömegalkotói becsületét. De azért helyenkint nem szigorú szava, s választások is, mitől szavának.

Milyen lesz nagyobb szigorú legfelsőbb részletek bizonyos döntő az egész gáról, vagy pedig fogja-e hallatni a megtörtént valóságok szólnak a volta mellett? Melyek most nem kelt választókerület viselőt s a kibuk

T

A herv

Ha jelenem határ
Elém jönnek sok
Mint ősszel a szin
Elfeledve... elti

Hervadt virág, hu
Mind messzietűnt,
Őszi fény volt a
Kiért szívem ugy

Elhagyott, mint le
Borus az ég, kön
Mit is látna mást
Ha elhagyott, kit

Csillagos ég, be
El van már az
Gyászos légy, r
Bubánatos kebe
Minek is van é

Huzd rá cigán
Ómóljon el érz
Ne tudja meg
Kit szerettem
Hogy a bánat

Lehulot
A virág